Direktoro. Direktisto de ofieo, institueio, gazeto: ~o de banko, ticeo.

direktorio Z 🖧 Konsilantaro havanta specialan publikan mision.

direktrico A. 1 Rekto, kiu, kun punkto nomata fokuso, determinas konikon. 2 Linio sur kiu sin apogas alia moviĝanta linio k kiu direktas ĝin.

*Dis. Ie Prefikso esprimanta malkuniĝon, dividon, foriĝon en diversajn direktojn : ~ ŝiri paperon ; ~ ĵeli flugfoliojn : ~semi grajnojn : ~peli birdojn : ~kurigi malamikojn ; ~sendi cirkuleron ; ~bali muron; ili lute malkonsentas k ~opinias; ~membriĝo de la ideoj en memstarajn vortojn Z ; ~vostiĝo de opinio ; ili ~elendis la manojn; ~babili, ~doni, ~fali, ~flugi, ~liberigi, ~pecigi, ~plekli, ~polviĝi, ~porti, ~rabi, ~specigi, ~starigi, ~sprucigi, ~trumpeti, ~verŝi, ~dividi, ~frakasi, ~rompi. Rim. Tiu prefikso havas kelkfoje sencon tre proksiman ai tiu de mai aŭ sen : ~volvi (ınalvolvi); ~faldi (malfaldi); ~revigi (senrevigi); ~harmonia.

II. Samsignifa vortero uzata memstare: ~a. Maldensa, dismetita, dissemita: ta ~uj dometoj de la vilaĝo; la trupoj atakis laŭ ~a ordo; la lampegoj lumis ~e en la nokto (Kp sporada). ~eco. Malkuneco, aparteco, malproksimeeo, diferenco, malamikeeo: lu intergenta ~eco Z. ~igt. Apartigi, dividi, malkunigi: li ~igis la balatantojn; la suno ~igis la nubojn; ~igi inlertigon Z; premdaj elementoj ~igis la socion B; oni devas ~igi liujn du proponojn (Kp DISMETI, DISSETI, DISSEMI). ~lĝi: ni ~iĝis en diversajn flankojn Z; post alkulimiĝo doloras ~iĝo Z.

Disciplino. 1 Deviga regularo k lernita obeo neesa por la bonordo de iu anaro: millitsla, monaĥa ~o; mi al ĉiuj instruis ~on Z; ~a cedo de la malplimullo Z; ne dekliniĝi de la ~a vojo Z; ~e aligi siajn jorlojn al la komuna ormeo Z. 2 Reguloj rekomendindaj por certigi la bonan funkciadon de la homaj kapabloj: intelekla, scienca ~o. ~emo. Volonta absoluta obeo al iu regularo: ~emo estas nepre necesa en nia movado. ~1 (tr). Alkutimigi iun obei al ~o: li baldaŭ ~is la lernantojn; ~i siajn impulsojn.

Disĉipio. 1 Tiu, kiu studas sub instruanto. 2 Tiu, kiu sekvas ies doktrinon : Plalono estis ~o de Sokruto.

Disenterio. Infekta inflamo de la intesto, kaŭzanta daŭran lakson.

diserti (ntr). Prezenti detalan metodan studadon pri seienea, filozofia aŭ literatura temo: la profesoro ~is pri Kant. ~aĵo. Verko traktanta pri scienca, filozofia aŭ literatura temo.

disertacio Z = disertaĵo.

Disko. 1 Metala ronda plataĵo, kiun la antikvaj grekoj uzis en la jetludoj : Diskobolo estas statuo de ~ojetanlo. 2 Objekto ~on similanta : ~o de suno, de jervoja signalo.

*Diskonti (tr). l'agi ai iu por bilo aŭ kambio antaŭ la pagtempo, deprenante procentaĵon pro la antaŭtempa pago. ~0.1 Ago de tiu, kiu ~as bilon: ~obanko. 2 Procentaĵo deprenita pro la antaŭtempa pago : kiam la kapitaloj abundas, la bankoj malalligas la ~an procenton.

Diskreta. 1 Diranta nur, kion konvenas diri; seianta konservi sekreton: la sendoto estu ~a k fidela; la plej ~a amo lasas ĉiam elaperi sian sekreton. 2 Faranta nur, kion konvenas fari, modesta, nesintruda, taktoplena, ne troiganta: ~a malaprobo; li jaris ~an uzon de sia aŭlorilalo; lia kondulo en mia domo estis ĉiam ~a (Kp sindetenia domo estis ĉiam .a (Kp sindetenia a parfumo. Mal~a. 1 Senkonsidere babilanta. 2 Sentakta, nalmodera, sintruda. 3 Troa.

diskriminanto △. Determinita funkcio de la koeficiento de duagrada ekvacio : nuliĝo de ~o signifas, ke la ekvacio havas duoblan radikon.

diskurso β. Ordigita, iom longa parolado celanta konvinki. Kp οπαςιο.

Diskuti (ntr). Interargumenti pri malsamaj opinioj: ekzameni opinion, argumentante pri ĝia praveco aŭ malpraveco: ~i kun iu pri politiko, rellgio, pri la siluacio; oni longe ~is pri tiu propono. Kp disputi, polemiki, debati. Pri~d (tr). Samsenee: ~i proponon, la politikon de la partio. Kp refuti, kontesti. (Kontraŭ)~ebla. Ne povanta esti akceptata sen ~o. Kp duba. ~inda. Estanta inda je ~a klarigo. Kp serioza.